

Filmmagere på samme cyklus

For at kunne banke på Den Danske Filmskoles hellige porte må man først lave sin egen uddannelse. Information sneg sig til afgangspremiere på et af springbrætterne, Kbh Film og Fotoskole, for at lure på dansk films knopskud

Fægteklubsfilmen 'Allez' er bemærkelsesværdigt velspillet af en gejll Luise Skov og en Malmrosk 80'er-laber Anna Stockholm og kobler sport og lesbiske spændinger. Billedet her er fra optagelserne af filmen. Foto: KBH Film og Fotoskole

Af: [KATRINE HORNSTRUP YDE](#)

18. december 2011 | [Om denne artikel](#)

Opslag til denne artikel

Emneord: [film](#), [uddannelse](#)
Organisationer: [Den Danske Filmskole](#)
Steder: [Danmark](#)

»Det har kostet blod, sved og tårer. Vi er blevet et team. Vi er alle på samme cyklus,« fortæller en ung kvindelig filmmager fra scenen på Grand Teatrets store sal en onsdag formiddag.

Kbh Film & Fotoskole er rykket fra Valby til Indre København for at vise deres afgangsproduktioner fra en skole, der kendes som 'Den Hemmelige', men som for en flok af dem er et kæmpeskridt i retning af Den (megakendte) Danske Filmskole.

I foyeren kindkysser vinterkolde forældre deres overtrætte, postproduktionsudasede filmskaberbørn. En flok små drenge er ankommet med tydelig selvbevidsthed. Lidt senere dukker de op på skærmen som grumme mobbere fra Als i Stine Michelsen og co.s ambitiøse overbygningsfilm, *Mens verden venter*. De er en blanding af møgungerne fra Malmros' *Kundskabens Træ* og de onde børn fra Michael Hanekes *Det Hvide Bånd* (2009): »Du siger mor, og så overlever gåsen,« udfordrer en blond dreng tykke Thorbjørn, der står fanget i et høsebur. »Hvis ik'...« siger drengen og trækker i løkken, der er bundet om Thorbjørns store hyggegås. Det og gåsens senere skæbne gør ondt helt ned i maven.

»For mange er der er ry om, at Filmskolen er den eneste vej frem, men man skal være kommet meget langt for overhovedet at komme ind. Så før det må man lave sin egen uddannelse,« fortæller instruktørelev på overbygningen Camilla Arlien-Søborg.

Kbh Film & Fotoskole er af flere private skoler, der kan være en del af den selvforberedelse. I 20 uger får eleverne lov til at eksperimentere, før afgangsfilmene skal i kassen.

»Det er helt vildt, hvad jeg har lært. Alles ambitioner er sindssygt høje,« fortæller Frederikke Palmgren, der på basis har lavet et frisørdrama om kræftfornægtelse, *Salon Bellezza*.

Mangen en nat har været tilbragt på flamingokasser på skolen. Alle deler cyklusser. Ambitionsniveau mærkes på resultaterne.

Offensive kvinder

Af en flok gennemsnitligt 22-23-årige filmelever, der blot har modtaget undervisning i et halvt år på basis eller overbygning, er niveauet forbløffende højt.

Det er tydeligt ikke alt i postproduktionen, der er blevet perfektioneret, og i flere film har de måttet hugge en hæl og klippe en tå for at få det dramaturgiske puslespil til at gå op. Men der er stor fortællelyst og meget sikkert håndværk. Et par enkelte film er stukket i en mere eksperimentel retning, mest vellykket Mads Guldborg Bøges *Empty Mirror*. En tegneseriemand zapper tv i et højhus midt i et dystopisk flammende, gråmalet landskab. Clashet mellem tegnefilm og foruroligende, voldelig tv-virkelighed

bliver effektivt fremmedgørende.

Ellers er filmene mere traditionelle, fint afrundede, manuskriptbårne stykker — med påfaldende mange kvinder, der happer den seksuelle diskurs: Vi møder en offensiv kvindelig masturbator i en sexbiograf, stumme Thorbjørn jagtes af en frivol ung kvinde og hæmmes af sin døde moders stemme på dikta-fonen. Det er en slags 90'er-version af moderbindingstematikken fra Hitchcocks Psycho(1960). Fægtekлубsfilmen Allez(bemærkelsesværdigt velspillet af en gejl Luise Skov og en Malmrosk' 80'er-laber Anna Stockholm), kobler sport og lesbiske spændinger på samme måde som Céline Sciammas synkronsvømningfilm, Naissance des pieuvres(2007) og Lisa Aschans svenske hestepigepsykothriller, She Monkeys(2011). »Du skal være mere offensiv. Og så skal du øve dig på dine udfald,« råder Trine om fægtekunsten.

Det gør Sofia så. Med munden. Folk jubler i biografsalen.

Hvad de vil med livet

I produktionsarbejdet har filmmagerne også lært at være offensive, og flere har lokket professionelle skuespillere til at donere deres tid og evner.

»Jeg har virkelig lært, at det er historien og den måde, jeg ville arbejde med skuespillerne på, som her var afgørende for, om de ville,« fortæller Camilla Arlien-Søborg.

Hun har i sin imponerende overbygningsfilm, Røde Mellemvej 2.th,fået Mar-grethe Koytu (kendt fra TAXA) med på holdet som bodegamadam Anny, der i en veltilrettelagt introscene croonertil Kim Larsen med fåret snapserøst: »De kom flyvende med storkEN ...«

Koytu spiller over for Frank Thiel, der er den tilbagestående søn Michael, og Dick Kaysø er underboen, der brødebetyngt juleaften midt under flæskestegen ringer på for at bede om at få sit juletræ tilbage. Det har Michael nuppet nede fra gården.

Det er en fin film, der bringer mindelser om Mikkel Munch Fals' Smukke Mennesker(2010) med sine skæve eksistenser samlet i tavshed om julebordet.

Kim Larsen-sangen bliver også, skal man være lidt gammelplat, en slags sang om skolen:

»Hvad det er de vil med livet, det kan kun de selv forstå, åh, de smukke unge mennesker ...«

Dagen efter premieren er de unge filmmagere ikke rigtigt faldet ned endnu.

»I forhold til vores skoles størrelse har vi en stor hit-rate i forhold til Filmskolen,« fortæller underviser Christian Møller. »Men skolens succes handler ikke bare målrettet om at komme videre i filmbranchen, men om at finde sin sti — om så det er Filmskolen, universitetet eller en tømreruddannelse.«

Filmenes skæbne, og filmmagernes egen, er stadig uvis. Der er distributionsmuligheder, der skal undersøges. Frederikke skal sådan helt generelt finde ud af, hvad hun skal i livet. Måske vil hun hellere være producer. Måske vil hun på skolens overbygning. Måske skal hun bare, som hun siger, »ud på livets landevej«.

Camilla vil allerhelst på Filmskolen. Men efter erfaringerne med afgangsfilmene er et afslag fra den megakendte storebror ikke en stopklods.

»Det ville ikke være grunden til, at jeg gav op. Gennem denne her film har vi fået masser af kontakter og lært, at det at lave en film jo faktisk også bare er at gøre det.«

FAKTA: FILMSKOLER

Kbh Film & Fotoskole (1987) (tidligere Københavns Medie-skole): Skolen udbyder et 20 ugers basisforløb for uøvede og et halvt års overbygningsforløb for de mere erfarne filmmagere.

Desuden findes der i Danmark følgende filmuddannelser: Den Danske Filmskole, Super16 (selvuddannelsesforening i København), Super8, Den Europæiske Filmhøjskole i Ebeltoft, Filmværkstedet og Potemkin Film, der er en privat filmdagskole i Aarhus.